

WILFRED OWEN

A vénember és az ifjú tanmeséje

Ábrahám fölkel, fát hasogatott és útnak indult,
Tüzet vitt magával, meg egy kést,
És ahogy együtt voltak, Izsák,
Elsőszülöttje szólt, kérdezve: Ó Atyám,
Látom a készülődést, a tüzet s a vasat,
De hol a bárány az égő-áldozatra?
Akkor apja szíjjakkal és egy övvel megkötözte
És mellvéddel árkokat épített legott
Majd fölemelte a kést, hogy fiát megölje.
Amikor, lám! Egy Angyal szólította mennyből,
Mondván, Ne emeld kezed a fiúra,
Ne bántsд őt semmi módon, hiszen a te fiad.
És im! szarvával a bozótba akadva
Ott egy bak. Gőgöd bakját áldozad helyette.

De a vénember mást tett: megölte gyermekét,
És sorban Európa összes magzatának felét.

RUPERT BROOKE

A katona

Ha meghalok, így gondoljatok reám:
Van valahol sarka egy messzi földnek,
Ami örökre Anglia. Lesz talán
E dús talajnál dúsabb része a rögnek,
Porom, mit Anglia szült, formált, nevelt,
Melyet virágoztatott, mely útjait taposta,
Hazai test, amely angol levegőt vett,
Amelyet honi nap sütött, és angol folyók mostak.

S gondold meg, ez a szív, melyben már nincs harag,
Az örök elmében lüktet és visszaad
Valamit abból, ami neki Angliából maradt;
Tájakat, hangokat és boldog álmokat;
Barátok nevetését, gyengéd szavakat,
Békés szivekben élnek, az angol ég alatt.

EDWARD THOMAS

Nincs választás valami jó és rossz között

Nincs választás valami jó és rossz között
Amiről politikusok és filozófusok
Ítélezhetnek. Nem gyűlölöm a németet és nem
Lelkesedem az angolokért, az újságok öröme.
Egy dagadt hazafi utálatához képest
Gyűlöletem a Kaiser iránt már-már igaz szeretet –
Egyfajta isten ő, aki csak veri a gongot.
De nem kell választanom kettejük között,
Vagy igazság és gaszág közt. Háborútól és
Érvektől süketen többet nem olvasok,
Mint viharban, mely széllel füstülög
Az erdőn át. Két boszorkány-üst dörög.
Egyiktől tiszta és kellemes idő lesz,
A másiktól egy szépséges Anglia,
Amely akár egy tegnap elhunyt anya.
Nem tudom, s nem is érdekel, ha együgyűn
Elnézek valamit, amit a történészek hada
Kikotor a hamuból, amikor hogy, hogy nem
Fenséges főnix lebeg fészünk fölött.
De a legjobb s legaljabb angolok között
Kiáltom én is, Isten, óvd meg Angliát, nehogy magát
Vészítsük el, a szabadok s nyájak ez áldott birtokát.
Őt is századok formálták, mint minket is, a földből:
Ismerjük, vele élünk és hisszük is, örökön
Jó ország, s mert szeretjük, és kívánjuk, hogy éljen,
Az önszeretet száll harcba a gyűlölt ellenséggel.

Gömöri György fordításai